

ki je nad 50 let bolehal, a vse britke bolečine prenašal ves udan v voljo božjo. O ranjkem se sme reči, da je polovico svojega duhovskega življenja — premolil. Mrtvaško sv. mašo za rajnim g. Blažem pel je njegov rojak č. g. Blaž Dolinšek, župnik Frankoljski. Temu sta stregla č. g. J. Merc, župnik Črešnjski, in č. g. J. Kardinar, kaplan Dobrnski. Ko je pri farni cerkvi zapel zvon opoldne k angeljskemu češčenju, spustili so od ranjkega odbrani fantje-pogrebnički njegovo, po dolgotrajni boleznici posušeno truplo ob desnico pokojnega g. župnika Laha v hladni grob. Vernikov se je udeležila te ganljive svečanosti velika truma — s kmetov, kakor iz trga — da so tako svojemu nekdanjemu g. kaplanu in potem mnogoletnemu penzionarju g. Rotniku izkazali zadnjo čast. Tužnim srcem smo se ločili od njihove gomile, katero smo izročili varstvu bogoljubnih duš Vojniške fare. Odslej bodo one skrbele za njeno lepoto, kakor skrbijo za kinč groba nepozabnega kaplana č. g. Antona Kavčiča, ki počivajo na drugi strani duhovnega g. očeta Laha. Obsirnejšega življenjepisa tega vzglednega duhovnika še pričakujemo, da bi se učili še pozni rodovi po njegovem vzgledu svoje križe voljno nositi in se Bogu popolnoma darovati.

Mili darovi za družbo vednega češčenja.

Sv. Hema 18 fl., Razbor pri Slov. Gr. 15 fl., Žalec 28 fl. 30 kr., Slivnica pri Mariboru 21 fl., Videm 9 fl. 33 kr., Ponikva 22 fl. 58 kr., Žitale 62 fl., Loka 5 fl. 49 kr., Kapele pri Brezicah 3 fl. 79 kr., Marija Lešnik 130 fl., Gotovlje 6 fl., Devica Marija v Puščavi 12 fl. 36 kr.

Gospodarske stvari.

O pretakanju vina.

Spisal Anton Kosi, učitelj in posestnik v Središču.

(Dalje.)

Pretaka se namreč lahko na dva načina, prvič tako, da pride vino z zrakom v dotiko, kar se godi pri pretakanju s pomočjo škafov, in drugič tako, da je vinu pristop zraka zabranjen. Na zadnji način se pretaka s pomočjo tako imenovanih vinskih pump, katere najdeš vsaj po jedno v vsakej kleti velikih vinogradnikov in vinskih trgovcev. Tudi kavčukova natega ali «črevo» služi nekaterim vinorejcem pri pretakanju. S to natego se lahko pretaka na oba načina, treba samo, da pri pretakanju, kadar hočemo, da vino z zrakom ne bi v dotiko prišlo, sod, v katerega bo vino teklo, nekoliko nižje postavimo. Sicer pa nam kavčukova natega najbolj služi takrat, kadar hočemo le majhno mero vina iz polnega soda pretočiti.

Starina bi se torej po naukih umnega kletarstva smela pretakati — če se sploh pretaka — le z vinsko pumpo po kavčukastih cevih, zakaj vsled dotike z zrakom izgubi vsako dozorelo vino velik del svoje ogljikove kisline in ž njo tudi dokaj svoje vrlosti in čvrstosti, skratka: zrela starina, ki se pretaka s pomočjo škafov na zraku, postane sčasoma čisto mehka, pusta in prazna.

Kolikokrat pa se naj novo vino pretaka?

Kletarski večaki zahtevajo v tej stvari sledeče: Pretakaj vino v prvem letu štirikrat! Prvikrat okoli božiča, drugikrat pred Veliko nočjo, tretjič okoli binkoštij in četrtič tikoma pred trgatvijo.

Pisatelj te knjižice in ž njim mnogo drugih vinorejcev pa more tu s mirno vestjo izjaviti, da v prvem letu navadno dvakratno pretakanje popolnoma zadostuje in sicer, ako se vrši isto prvokrat pred praz-

nikom sv. Treh kraljev, drugokrat pa tikoma pred bratvijo.*)

Za onega, ki misli prvo leto samo dvakrat pretakati, ne kaže prvokrat s tem delom okoli Božiča pričeti, zakaj skušnje so pokazale, da je vino v tem času po nekotih krajih komaj do polovice soda čisto, ker se je še premalo drožij na dno sedlo.

V drugem letu ne boš grešil, ako vino samo enkrat pretočiš, istotako v tretjem in četrtem letu. V četrtem ali vsaj v petem letu je vino navadno dozorelo in se sme v botelje napolniti. Kako se prepričaš, da je vino sposobno za steklenice, o tem spregovorim več v jednem naslednjih odstavkov.

Pretaka naj se vselej v lepem, mirnem in jasnem vremenu. Kadar je južno, naj se to delo pusti, zakaj delo bi se v takem vremenu le na pol opravilo, ker jug v sodih drože vzdiguje in tako vino kali.

Na luno ni treba pri pretakanju prav nič gledati, zakaj da bi mesec uplival na razna dela in njih uspeh to je le prazna vera.

Da se mora pretakati v popolnoma čisto posodo, to se razume pač samo ob sebi. Zakajati sode z žveplom je pri zdravih vinih celo nepotrebno, še škodljivo, ker žveplena sokislina zadržuje zorenje. Zmerno žveplanje sodov je le na mestu pri vinih, ki so stisnjena iz gnilega ali pa po toči poškodovanega grozdja.

Pri odtakanju naj se natanko pazi, je-li odtekajoče vino še čisto. Kakor hitro se pokaže isto malo motno ali kalno, naj se ne vliva k čistemu, ampak v poseben sod, ki naj bo za tako vino pripravljen.

Oni, ki iz nagnjenega soda pretaka vse vino do najgostejše rjave godlje, svoje delo le na pol izvrši, zakaj on spravi goščo, katera bi se morala ločiti od vina, zopet v pretočeno vino. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 6. oktobra v Poličanah (svinjski sejem), v Kostrivnici, Pišecah in pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Dne 8. oktobra pri Sv. Heleni v Šmarskem okraju in v Gomilici. Dne 10. oktobra v Orešju. Dne 11. oktobra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem).

Dopisi.

Iz Maribora. (Zidanje nove Marijine cerkve) pri č. oo. frančiskanah nepričakovano veselo napreduje. Če se od kolodvora sem mestu bližaj, zagledaš pred seboj visoko in široko stavbo iz rudečkaste opeke, izmed katere se v lepo razvrščenih predelih blišči kakor sneg beli rezani kamen. Vsa veličastna zgradba je zidana v prijaznem romanskem slogu in so vsled tega okna in vrata vsa v kolobarjih zbočena. Srednja ladja ima prav umetno strešje in je že z nazobčano opeko pokrita. Zvonika še letos nista klobukov dobila, pa sta itak do visokih lin dorastla. Dolgov je do zdaj blizo 40.000 gl.; udov podpornega društva so pozidanje novega Marijiniga svetišča se je nabralo da zdaj 20.300. Hvala Bogu in Mariji! Po krajearjih, ki jih skladajo pobožni društveniki v proslavljenje Matere Milosti, se nabere vsak teden blizo 600 gl. Če nam torej stari društveniki tudi zanaprej zvesti ostanejo in novi tako obilo pristopajo, kakor do sedaj, se ne bojimo ne dolgov, ne stroškov in bomo hram božji prihodnje leto vsaj za prvo silo dovršili in tudi veselo cerkveno posve-

*) Moj pokojni tast — Bog mu daj dobro — pretakal je svoja mlada vina prvo leto tudi samo po dvakrat in vendar je imel kapljico, ki je slovela zaradi svoje izvrstnosti tudi čez meje Avstro-Ogerske, celo v sosedno Nemčijo.

čevanje veličastno obhajali. Za dobrotnike se bereta vsak dan dve sveti maši!

Od Sv. Lenarta v Slov. goricah. (Volitev.) Naš okraj ima čez 20 tisoč prebivalcev. Obsega lepe Slovenske gorice, rodovitno Pesniško dolino in bogati Jurjevski dol. Da še je tukaj Slovenec skrben gospodar, kaže to, da ima okraj 196 veleposestnikov, in s tem tudi Slovenec okrajni zastop in okr. šolski svet v svoji oblasti. Spomladí so bili voljeni v okr. zastop sami slov. posestniki — do 6 tržanov — zmožni uradovati in voditi celi okraj. Po smrti velep. Kukovca Fr. volili so 27. sept. vsi enoglasno veleč. g. dekana Jurčiča. Ni se bilo bati nasprotnikov, za to je volilcev prišlo le 29; vendar pa je le hvalevredno, da je pri sedanjem obilnem delu izmed 17 veleposestnikov iz Biša pri Sv. Bolfanku prišlo 8 k volitvi. Slava!

Iz Ljutomera. (Sadjerejski tečaj.) G. Iv. Belé, učitelj na vino- in sadjerejski šoli v Mariboru, bode predaval o sadjereji in porabi sadja v našem okraju, in sicer po sledečem redu: v nedeljo dne 7. t. m. ob 3. uri popoldne v IV. razr. dekliske šole v Ljutomeru za Ljutomer in Gorice, pa tudi celo okolico; v ponedeljek 8. t. m. ob 9. uri zaran v gostilnici g. Iv. Slaviča na Kamenščaku za Kamenščak, Starocesto, Desnjak, Mekotnjak, Vidanovce, Vogričovce, Gezanjevce in Branoslavce; v torek dne 9. ob 9. uri zaran pri Sv. Križu v šoli za faro Sv. Križ; v sredo dne 10. ob 9. uri zaran v Vržeju v šoli za Vržež in okolico; v četrtek 11. ob 9. uri zaran v šoli pri Malinedelji za faro Malonedeljsko. Opozarjamo na ta poduk vse gospodarje, pa tudi viničarje, naj se ga udeležé, posebno pa naj pošlje k temu poduku odraslo mladino. Odbor kmet. podružnice.

Iz Gornje Radgone. (Bralno društvo.) Bralna soba (čitalnica) našega društva se je dne 30. septembra otvorila. V njej se nahajajo razni listi, politični, gospodarski in leposlovni. Čitajo jih lahko društveniki in od njih upeljami gostje vsak dan. »Slov. Gospodarja« in »Domovine« je več iztisov, da jih bralci tudi lahko domu vzemó. Jeden iztis pa mora vedno v sobi ostati, dokler ne izide nova številka. Knjige pa se bodo začele izposojevati dne 7. oktobra in se bodo potem izposojevale vsako nedeljo od 8. do 9. ure predpoldne in popoldne po večernicah. Knjižnica je jako mnogovrstna. Posebno opozarjamo na gospodarske spise. V teh bodo društveniki našli mnogo poduka in dobrih nauk, kateri jim bodo pri gospodarstvu v veliki hasek. Da pa pri izposojevanju knjig ne nastane kak nered, mora vsakdo, ki si kakšno knjigo izposodi, isto vrniti najkesejše v enem mesecu. Ako jo pa želi še dalje imeti, naj se oglasi pri knjižničarju. Seveda je dolžnost vsakega izposojevalca, da knjige ohrani v dobrem stanu. Kmetje! poslužujte se torej te dobrote, ki vam je dana z bralnim društvom. Dandanes le tisti kaj velja, ki kaj vé in zna. Znali in vedeli pa bode te mnogo, ako bode te pridno prebirali naše časnike in knjige. Da naše društvo more uspešno delovati in da doseže svoj namen, pa je tudi treba, da vsak ud redno plačuje udnino. Ista znaša 10 kr. na mesec, torej prav malo. Udnina naj se plačuje vsako prvo nedeljo v mesecu v bralni sobi, kjer jo sprejema blagajnik, g. Ivan Pelcl. Njega namestnik je g. Franjo Kavčič, ki ima tudi pravico udnino sprejemati. Kdor pa ne utegne v čitalnico priti, naj plača udnino na domu jednega ali drugega teh dveh odbornikov. Za mesec oktobar bode torej udnino plačati prihodnjo nedeljo, dne 7. oktobra, zjutraj od 8—9. ure ali popoldne po večernicah v bralni sobi. Za bližnjo prihodnost naznanjamo, da bode bralno društvo meseca decembra t. l. prirédilo v gostilni k »angelju« (Škerlecu) pevsko veselico in tombolo. Meseca januarija pa se bode vršil občni zbor, kateremu bode

sledilo predavanje potovalnega učitelja o živinoreji, sadjarstvu in trtoreji; potem pa bode zopet pevška veselica. Ako želi kdo kmetijskih fantov izučiti in izuriti se v petju, naj se oglasi pri č. g. kaplanu Kosar-ju. Bralno društvo bode torej lepo skrbelo za poduk in zabavo.

Iz Gornjega grada. (Opovzdigi cerkvenega petja.) »Cerkveni Glasbenik« in naš »Slov. Gospodar« sta nam že mnogo koristila za prosvetno prave cerkvene glasbe; ali več v Ljubljanski vladikovini, kot v Lavantinski. Kje pa tiči vzrok, da smo mi prepočasni? Gotovo v tem, da se strašijo gg. orglavci pred velikim trdom, ki jim preti, ako bi se brigali za »modocecilijanstva. Da je potreba izurjenih orglavcev, razume se samo ob sebi, zakaj v »Sl. Gosp.« razpisujejo č. gg. cerkveni predstojniki službe večinoma le za izvežbane pevovodje, ki so zmožni v vseh zadevah prave cerkvene godbe. Po naših krajih se nahaja precejšno število zvedencev v orgljanju, a so nezvesti in mlačni za svetlo glasbo; temveč se brigajo za tako stvar, ki jih ne zebe in ne peče. Seveda pri tem se ne ozirajo več na dolžnosti svojega poklica, ako niso nekateri prisiljeni od svojih predstojnikov. Še večje število organistov je, ki imajo dober namen, preostrojiti in zboljšati cerkveno glasbo, pa si ne vedo pomagati, ker se niso v tem šolali in si prisvojili potrebnih znanostij. Zatorej bi bilo gotovo visokega pomena, ako bi se prirédil na slov. Stajarskem, recimo, enotedni poduk (kurz) vsako leto, kakor so imeli pred desetimi leti sosednji Kranjci v beli Ljubljani; zato pa so v cerkveni godbi več desetletij pred nami. Res zanimivo je čitati o vzornem napredku cecilijanske glasbe v Mariboru, ki stoji na vrhuncu cele naše vladikovine. A tudi pri nas na deželi ne spimo, ampak posnemamo dobro stvar, kolikor je v naši moči. Kdor je poznal prerano umrlega dr. Kukoviča, se bode še gotovo spominjal njih besedij: dobrih orglavcev, oziroma dirigentov potrebujemo, potem bomo lahko ustrezali zahtevam sv. cerkve gledé glasbe, ki je v prvi vrsti koral. Od mnogih se željno pričakuje splošni podučni tečaj za orglavce slovenske Stajarske, kaj pa da tudi za izobražene, ki discipline potrebujejo. Za prvi korak naj zadostujejo te vrstice, daljše nasvetovanje naj bi priporočali višji krogi. Brvar.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. (Stavba nove šole) pod nadzorstvom zvedenega palirja g. Krambergerja naglo napreduje, ter se je nadjati, da okoli srede meseca oktobra zagledamo okinčano smrekico na vrhu novega učilišča. Da bi bilo pa delo, ki ni le v telesni blagor, nego tudi v dušno izobražanje naših malih odmenjeno, z Bogom začeto ter srečno dovršeno, so nam naš preč. g. kanonik in dekanijski oskrbitelj dne 15. sept. v lepi svečanosti blagoslovili vogelni kamen. Po šolarski sv. maši napotijo se domači trije gospodje v lepi procesiji, spremljani od gg. učiteljev, občinskih predstojnikov, udov kraj. šol. sveta, šolske dece in drugega ljudstva pred novo šolsko zidovje k temeljnemu kamenu, ki je bil z narodno in cesarsko zastavo ter z mnogimi različnimi zastavicami opajšan, s cveticami in venci krasno okinčan. Ustopivši se pred zbrano mnogostevilno ljudstvo razložijo preč. g. blagoslovitelj v lepi besedi kratko zgodovino šolstva sploh in naše Lovrenške šole posebej: Kakor je šolstvo sploh svoj prvi začetek v samostanskih celicah in duhovskih hišah imelo, tako je tudi naše dosedanje šolsko poslopje, kojega zabeležena zgodovina se začne prav s začetkom tega stoletja, prvotno bilo ob enem cerkvenikovo stanovanje, torej cerkvena hiša, koji značaj se je seveda v teku let popolnoma zgubil. V prvi polovici tega stoletja še se je za šolsko poslopje le malo storilo, v novejših časih začela je država na to gledati, da se nove šole zidajo, le da se tu pa tam premalo gleda na gnotne

in krajevne razmere. Končavši svoje zanimive besede udarijo preč. g. govornik trikrat s pripravljenim zidar-skim kladivom na temeljni kamen, nadaljevaje blizo tako-le: Preden blagoslovim ta temeljni kamen, hočem s kladivom trikrat na njega udariti. Prvič udarim na ta kamen v znamenje, da ga blagoslovim v ta namen, naj bi delavci, ki bodo novo šolo stavili, zdravi na duši in telesu svoje delo opravljali ter končali. Drugi udarec na temeljni kamen pomeni, naj bi se deca, ki bodo to šolo obiskovali, zdravi in čvrsti lepih nauk in po-trebnih vednostij učili. In tretjokrat udarim s kladivom v znamenje, naj bi vsi, ki bodo to šolo obiskovali, po priučenih naukih tudi živeli ter se v spoznanjih čedno-stih vadili. — Pravičnim željam govornikovim pridru-zimo se tudi mi, le da pristavimo še četrto, naj bi se za novo štiričrazredno šolo preskrbelo tudi potrebno šte-tilo dobrih, versko-narodnih učiteljev, ki se držé gesla: »Vse za vero, narod in domovino«, kojim je pri pod-učevanju sv. vera in blaga materinsčina temeljni kamen!

Iz Gotovelj v Savinjski dolini. (Požar.) V tovarni za kamenino in porcelan je 27. septembra ob 1/2.1. ponoči začelo goreti. Kako je ogenj nastal, se ne ve; nekateri so pravili, da iz dimnika. Domači ognje-gasci so bili takoj na pogorišču, in njihovemu juna-skemu prizadevanju se imata posestnika, gg. Veseli in dr. Serbec v Celju, zahvaliti, da jima ni zgorela cela tovarna. Veselje je bilo gledati, kako vrlo so gasili pri-prosti ljudje. Vsi so bili tihi in slušali na glas voditelja. Čast, komur čast! Dobro uro pozneje so še le prihiteli tudi Zavčani na pomoč. Tovarna je bila zavarovana.

Od Male Nedelje. (Slovo.) Iznenadila nas je novica, da nas zapusti gospod Franc Zacherl, učitelj in vodja našega pevskega zbora. Za odhodnico priredili so mu naši vrli pevci slovesen večer dne 9. septembra v gostilni gosp. Božiča v Radislavcih v zahvalo za njegov preveliki trud in da so mu pri tej priložnosti podarili v spomin svilnati slovenski trak, spremit s srebrno liro. Zabava se je vršila z najboljšim uspehom. Gotovo je moralo vsakega vnetega narodnjaka veseliti razleganje milih, lepih glasov narodnih in umetnih pesmij. Iz dna hvaležnega srca izrekamo tudi na tem mestu nas za-pustivšemu gosp. F. Zacherlu presrečno zahvalo za trud z našimi kmečkimi fanti pri podučevanju petja, priznamo pa tudi hvaležno gospodu gostilničarju, ki nam je bil z vsem tako dobro postregel. Precetinski.

Iz Makol. (Ostanki nemškutarije.) Pri nas nemškutarija se zmiraj noče potihniti. Nekateri rogo-vileži se zdaj pa zdaj pokažejo svoje roge. Ker sedaj po trudih nekaterih tukajšnjih narodnih mož drugje nič ne morejo opraviti, pa izobešajo ti po sili Nemci table z nemškutarskimi napisi, kakor n. pr. gospodje Grego-ritsch, Mohoritsch. To so vam pristni in rojeni Nemci, ti Ičevci, kakor že imena pričajo! No pa o njih rodu se ne bodemo prepirali, ker je stvar že itak jasna, in je dovolj znano, da Nemci nimajo nobenega imena na — ič, da torej tudi naši gospodje gotovo niso nemškega rodu in torej bržčas hočejo, da jih naj prištevamo nem-škutarjem. Da pišejo ti gg. Ičevci svoje imena vendar po nemškem pravopisu, s tem menda hočejo svetu le pokazati in se pobahati, da znajo nekaj nemški in si mislijo, da so tedaj že tudi pravi Nemci. Bog vé, kedaj bo ljudi te vrste pamet srečala! Naš slov. rojak in po vsem svetu znani učenjak vitez Miklošič, bivši vseučeljski profesor na Dunaju, znal je menda kakih 20 jezi-kov, kakor slovenskega, francoskega, laškega, angleškega, turškega itd., pa zaradi tega ni bil nikoli ne Francoz, ne Lah, ne Anglež, ne Turek itd., ampak vedno se je spoznal za Slovenca. Če mislijo ti naši po sili Nemci, da so tudi že pristni Nemci, ako znajo malo po nemški zavijati in imajo nad vratmi nemške napise, lahko

se jim pač vsak pameten človek, in tudi Nemeec, smeje Toliko za tokrat!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so bili 2 okt. priučujoči, ko so kardinal Gruša blagoslovili temeljni kamen za župnijsko cerkev v Ottakringu. — Zadnje nedeljo je na Ringu kacih 15.000 delavcev terjalo občno volilno pravico. — Kateket Gušl je zatožil učitelja, ki je pred otroci taji čudeže; zato pa niso kaznovali učitelja, ampak deželni šolski svet je odstavil kateheta! — Koncem septembra je zborovalo socijalno-politično društvo. Med drugim so se razgovarjali o kmetskem de-dinskem pravu.

Češko. Profesor dr. Masařyk misli priobčiti knji-zico, v kateri bode razložil vse svoje skušnje v mlado-češkem klubu. — V Trutnovi se je ono nedeljo ustano-vilo društvo: »Zveza vshodnječeških Nemcev«, ki bode ponemčevalo pardubiški, choteborski in pilgramski okraj.

Štajarsko. V Gradcu je bil shod avstrijskih no-tarjev. Minister Madeyski je imenovan častnim članom. — V Gradcu se je ustanovilo društvo katoliških moj-strov. — Na gornjem Štajarskem bojda vlada dela zoper kandidata Walza. Kje je prostost volitev?

Koroško. Dne 27. sept. je v Šmohoru bil izvo-ljen za deželnega poslanca gosp. Janez Huber, pravičen Nemeec. Dobil 54 glasov od 80 oddanih. Slovenci so mu dali 28 glasov in s tem pred vsem svetom pokazali, da mi ne sovražimo poštenih Nemcev. Slava volilec!

Kranjsko. Okrajni šolski svet v Krškem obuja s svojimi naredbami splošno nevoljo med ljudstvom. Ustanavlja vse križem šole in spreminja šolska okolišča zoper voljo občin. — Preteklo nedeljo so slov. socijalni demokrati zopet hoteli imeti shod v Kamniku, pa še so bili manj srečni, kakor ono nedeljo.

Primorsko. Na Goriskem pomanjkuje duhov-nikov. S časom bo menda že boljše, kajti na Goriski gimnaziji je letos nad 500 učencev. — Prihodnjo nedeljo bode na volilskem shodu v Škednju pri Trstu poročal poslanec Nabergoj. — Isterski deželni odborniki dr. Bar-toli, dr. Cleva in dr. Gambini so iz odbora izstopili zaradi napadov v časnikih.

Ogersko. V Budapešti so one dni imeli ogerski skofje shod. Posvetovali so se med drugim tudi, kako bodo v bodoče postopali gledé cerkvene politike. Skle-nili so, prositi svetlega cesarja, naj ne potrdijo proti-cerkvenih postav. — Odsek ogerske gosposke zbornice je vsprejel vse proticerkvene predloge. V gosposki zbor-nici, ki se je sešla 3 okt., pa bojda ne bode vse tako gladko slo.

Vunanje države.

Rim. Kardinal Rampolla je v imenu sv. očeta poslal pismo predsedniku nemškega katoliškega šolskega društva na Dunaju, dr. Gašparju Schwarzu. Papež blago-slavlja to blagodejno društvo.

Italijansko. V italijanskem ministerstvu ni prave jedinsti, zlasti se Crispi ne more pogajati z Blancom, ministrom vunanjih stvari. — Crispi, do zdaj civilno poročen, dal se je baje cerkveno poročiti; gotovo ne iz verskega prepričanja.

Špansko. V Madridu se je te dni posvetila pro-Testanska cerkev. Cerkvenih slavnostij se je udeležilo nekaj Angležev in kacih sto španskih framasonov. Ka-toliško špansko ljudstvo pa ta nepotrebna cerkev hudo v oči bóde.